

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718200309
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6718200309.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému V. Y., C.. Y., W.. XX.XX.XXXX, F. XXX XX Č. XXX, občan SR, o zaplatenie 3 987,52 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie 1 205,83 Eur **z a s t a v u j e .**
- II. Súd vo zvyšnej časti žalobu **z a m i e t a .**
- III. Súd žalovanému **n e p r i z n á v a** nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 22.01.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 3 987,52 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 21.12.2017 do zaplatenia, ako aj trov právneho zastúpenia a trov súdneho konania a to na tom skutkovom a právnom základe, že 10.07.2013 bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXX. Žalovaný mal schválený úverový rámec 2 400 Eur, s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 % ročne a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 80 Eur. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.11.2007 v sume 3 987,52 Eur a v lehote splatnosti do 20.12.2017. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške. Dňa 26.01.2018 žalobca doručil súdu podanie, v ktorom uviedol, že v zmysle dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň uvedený vo výpise.

2. K žalobe žalobca priložil Výpis z Bankomatky Quatro od 10.09.2013 do 30.11.2017, Žiadosť (Zmluvu) o aktiváciu Bankomatky Quatro podpísanú žalovaným dňa 26.08.2013 a predchodcom žalobcu dňa 02.09.2013 (ďalej len Zmluva o úvere“) a nepodpísané Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet (ďalej len ako „Obchodné podmienky“), ďalej spolu aj ako „Listinné dôkazy žalobcu“.

3. Dňa 03.04.2018 žalobca prostredníctvom svojho nového právneho zástupcu oznámil, že došlo k postúpeniu pohľadávky VÚB, a.s. voči žalovanému na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154 (ďalej len ako „Intrum Slovakia“) a doložil Oznámenie VÚB, a.s. z 23.02.2018 o postúpení pohľadávky voči žalovanému na spoločnosť Intrum Slovakia, spolu s dokladom o odoslaní predmetného oznámenia žalovanému zo dňa 23.02.2018 a navrhol, aby súd pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu, na základe ktorej skutočnosti súd uznesením č.k. 19Csp/10/2018-73 zo dňa 02.05.2018,

právoplatným dňa 28.05.2018 pripustil zmenu na strane žalobcu, kedy sa novým žalobcom stala spoločnosť Intrum Slovakia.

4. Žalovaný prevzal žalobu spolu s jej prílohami, poučeniami, uznesením o zmene na strane žalobcu a uznesením tunajšieho súdu, ktorým mu bola uložená povinnosť vyjadriť sa k žalobe dňa 28.05.2018, napriek tomu sa k predmetnej žalobe písomne nevyjadril.

5. Podaním doručeným súdu dňa 16.08.2018 (pozn. súdu deň pred pojednávaním) požiadal právny zástupca žalobcu o ospravedlnenie jeho účasti na pojednávaní a vyslovil súhlas s rozhodnutím vo veci bez účasti žalobcu. Pokiaľ ide o v spore uplatnenú sumu 3 987,52 Eur, táto pozostáva z istiny 1 594,20 Eur, poplatkov 274,42 Eur, štandardného úroku 1 687,49 Eur a sankčného úroku 431,41 Eur. Ďalej uviedol, že žalobu berie čiastočne vo 274,42 Eur (poplatky), vo výške 431,41 Eur (sankčné úroky) a v časti o zaplatenie 500 Eur (úhrady žalovaným) žalobu späť. Na základe uvedeného žiadal, aby súd bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2 781,69 Eur, úrok z omeškania vo výške 8 % zo sumy 3131,69 Eur od 21.12.2017 do 16.01.2018, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2981,69 Eur od 17.01.2018 do 28.03.2018 a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2881,69 Eur od 29.03.2018 do 02.05.2018 a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2781,69 Eur od 03.05.2018 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a aby mu súd priznal náhradu trov konania, náhradu trov právneho zastúpenia v celom rozsahu. Ďalej uviedol, že v prípade predmetnej Úverovej zmluvy išlo o revolvingový úver na neurčitú dobu, s dohodnutou úrokovou sadzbou 22,80 %, úverovým rámcom 2 400 Eur a štandardnou mesačnou splátkou 80 Eur. Pokiaľ ide o prehľad kreditných a debetných transakcií, odkázal na priložený výpis z kartového účtu. Žalobca ďalej odkázal na Obchodné podmienky, podľa ktorých je žalobca v prípade omeškania žalovaného so splácaním úveru oprávnený úročiť pohľadávku po lehote splatnosti denne Sankčnou úrokovou sadzbou a účtovať administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky v súlade s platným Cenníkom a neumožniť autorizáciu nových transakcií na všetkých kartových účtoch. K podaniu priložil Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 11.02.2015 (bez dokladu o doručení alebo odoslaní), Predžalobnú upomienku z 04.01.2015 spolu s dokladom o vrátení nedoručenej zásielky a opätovne nepodpísané Obchodné podmienky.

6. Podľa § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z.z. (ďalej len ako „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

7. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

8. Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč.Z“) v znení neskorších predpisov ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie vlády SR“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu

9. Podľa § 52 Obč.Z v znení účinnom do 31.03.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 1 Obč.Z v znení účinnom do 31.05.2014, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v

neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

11. Podľa § 53 ods. 2 Obč.Z v znení účinnom do 31.05.2014, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

12. Podľa § 53 ods. 3 Obč.Z v znení účinnom do 31.05.2014, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

13. Podľa § 53 ods. 4 písm. a) Obč.Z v znení účinnom do 31.05.2014, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

14. Podľa § 53 ods. 4 písm. i) Obč.Z v znení účinnom do 31.05.2014, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve.

15. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Obč.Z v znení účinnom do 31.05.2014, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

16. Podľa § 53 ods. 5 Obč.Z v znení účinnom do 31.05.2014, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 53 ods. 6 Obč.Z v znení účinnom do 31.05.2014, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

18. Podľa § 39 Obč.Z v znení neskorších predpisov, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom do 31.05.2014, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014 spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

21. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

25. Podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2015, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

26. Podľa § 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2015, ročnou percentuálnou mierou nákladov (ďalej aj len ako „RPMN“) sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

27. Podľa § 19 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

30. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

31. Dňa 17.08.2018 sa konalo pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, Listinnými dôkazmi žalobcu a Výškou priemerných úrokových mier z úverov - nové obchody - spotrebiteľské úvery na obdobie do 1 roka - za 09/2013 podľa webovej stránky NBS (priemerná výška úrokovej sadzby 8,03%). Žalovaný na pojednávaní uviedol, že na okolnosti uzavretia zmluvy sa už nepamätá

32. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný účinne nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, súd považoval za medzi stranami nesporné, že (i) dňa 26.08.2013 žalovaný podpísal návrh (žiadosť) o vydanie Bankomatky Quatro, pričom žalobca túto žiadosť podpísal 02.09.2013, čím podľa čl. V. in fine Úverovej zmluvy sa predmetná žiadosť stala Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty (Úverovou zmluvou), (ii) bol schválený úverový rámec 2 400 Eur, (iii) ako štandardná mesačná splátka bola uvedená suma 80 Eur, ako štandardná úroková sadzba v zmysle Cenníka bolo uvedené 22,80 % ročne, (iv) ako priemerná hodnota RPMN bolo uvedené 25,24 %, (v) žalovaný celkom čerpal 2 350 Eur a (vi) že žalovaný celkom uhradil 2 520 Eur. V tejto súvislosti považuje súd za potrebné uviesť, že nepopretie skutkových tvrdení zo strany žalovaného nezavahuje súd povinnosti prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve a na absolútnu neplatnosť právnych úkonov.

33. Pri predpoklade, že sa úroková sadzba a poplatky nezmenia a pri úvere 2 400 Eur (čl. V bod 1 Úverovej zmluvy) mala byť RPMN 24,21 %, celková čiastka, ktorú musí žalovaný zaplatiť suma 2 725,37 Eur, počet splátok 12 a deň splatnosti splátky 15. deň v kalendárnom mesiaci a mal byť uvedený vo výpise. Podľa čl. V bod 10 Úverovej zmluvy, výška štandardnej úrokovej sadzby je variabilná a určuje ju banka a je uvedená v Cenníku. Banka je oprávnená výšku štandardnej úrokovej sadzby jednostranne meniť za podmienok stanovených v Obchodných podmienkach. Zároveň žalovaný podpisom vyslovil súhlas, že banka je oprávnená poskytnúť žalovanému aj nižší úver ako žiadal.

34. Vzhľadom na jej spotrebiteľský charakter súd podrobil Úverovú zmluvu kontrolou z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj z hľadiska prípadných neprijateľných zmluvných podmienok, pričom súd dospel k záveru, že dojednanie (čl. III) Úverovej zmluvy v časti výšky úrokov je neplatné. Za neplatné súd považoval predmetné ustanovenie pre (i) rozpor so zákonom (§ 53 ods. 6 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014) ako aj (ii) pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Obč. Z. v znení neskorších predpisov), nakoľko súd zistil, že priemerná a obvyklá výška úrokov pri nových obchodoch - spotrebiteľských úveroch poskytnutých na obdobie do roka (vychádzajúc z predpokladu pre výpočet RPMN uvedeného v Úverovej zmluve o počte splátok 12) podľa webovej stránky NBS v období septembra r. 2013 bola 8,03 % a teda v Úverovej zmluve dojednaná výška úrokov (22,8 % ročne) skoro trojnásobne a teda podstatne a v rozpore so zákonom a dobrými mravmi prevyšuje obvyklú odplatu (úroky) na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

35. Dojednanie o úrokoch súd považuje za neplatné (iii) aj pre neprijateľnosť zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. i) Obč.Z v znení účinnom do 31.05.2014, (dojednanie, ktoré umožňuje žalobcovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve) nakoľko úroková sadzba podľa Úverovej zmluvy mala byť variabilná, banka ju mohla jednostranne meniť a to bez dôvodu dohodnutého v zmluve - Úverová zmluva v tejto časti odkazuje len na dôvody uvedené v Obchodných podmienkach, tie však neboli podpísané. Žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah ani Úverovej zmluvy, ani Obchodných podmienok a ani Cenníka, nešlo teda o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku (ani o výške úrokov a poplatkov, ani o možnosti úroky a poplatky jednostranne meniť) a žalobca v spore opak nepreukázal.

36. Z rovnakých dôvodov (neprijateľnosť zmluvných podmienok) súd považuje za neplatné aj ďalšie dojednania ohľadom ďalších poplatkov, uvedených len v (nepodpísaných) Obchodných podmienkach resp. v Cenníku (pozn. v spore nepredložený), ktorý mohla banka podľa Obchodných podmienok jednostranne meniť bez uvedenia konkrétneho dôvodu. Dojednanie (bod 34 Obchodných podmienok) o možnosti banky (VÚB, a.s.) v prípade omeškania žalovaného účtovať administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky (pozn. súdu vo výpise z karty označené ako „Náklady vymáhania do okamžitej splatnosti“ vo výške 33,19 Eur mesačne) súd považuje navyše za neplatné aj pre (i) obchádzanie zákona (§ 517 Obč.Z. v spojení s § 3 Nariadenia Vlády SR) ustanovujúceho najvyššiu možnú mieru úrokov z omeškania, ako aj pre (ii) neprijateľnosť zmluvnej podmienky v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014 (dojednanie, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku). Žalobca Cenník ani len nepriložil k žalobe. Je nutné skonštatovať, že samotná výška tohto administratívneho poplatku (účtované na mesačnej báze vo výške 33,19 Eur) je neprimerane vysokou sankciou za neplnenie záväzkov a teda neprijateľnou a tak neplatnou zmluvnou podmienkou.

37. Okrem názoru o neplatnosti dojednaných úrokov a poplatkov súd dospel taktiež k názoru, že úver z predmetnej Úverovej zmluvy je (aj) ex lege (§ 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch) bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v Úverovej zmluve absentujú viaceré zákonné náležitosti ako termín konečnej splatnosti úveru, doba trvania zmluvy, termín splatnosti splátok a konečná splatnosť úveru. Tieto náležitosti sú len čiastočne uvedené v Obchodných podmienkach, avšak tieto nie sú podpísané, čo nemožno považovať za dohodu zmluvných strán v písomnej forme na podstatných náležitostiach spotrebiteľskej zmluvy. V samotnej zmluve sa vychádza len z predpokladov, kedy pri predpoklade poskytnutia úveru vo výške 2 400 Eur je uvedený len počet splátok 12 a výška splátky 80 Eur, avšak matematicky pri vynásobení počtu splátok 12 a výšky splátok 80 eur vychádza splatenie len sumy 960 Eur (pri úvere 2 400 Eur) a teda v tejto časti je zmluva zmätočná a neurčitá. Žalovaný navyše nemusel vyčerpať celý úver 2 400 Eur, resp. banka v zmysle Obchodných podmienok nemusela tento úverový rámec schváliť a mohla poskytnúť žalovanému úver v inej výške. Úverová zmluva uvádza splatnosť len u „Štandardných splátok“ vo výške 80 Eur ako 15. deň v kalendárnom mesiaci, pričom deň splatnosti má

byť uvedený vo výpise. Výpis“ je podľa (nepodpísaných) Obchodných podmienok písomná informácia o pohyboch na kartovom účte, dlžnom zostatku a Povinnej splátke. Deň splatnosti ako aj výška povinnej splátky mali teda byť podľa Obchodných podmienok uvedené až vo „Výpise“. Štandardná splátka je podľa Obchodných podmienok minimálna splátka stanovená Bankou. Obchodné podmienky pritom rozlišujú medzi predmetným pojmom „Štandardná splátka“ a „Povinná splátka“ (povinnou splátkou je splátka vypočítaná podľa bodu 30 Obchodných podmienok), avšak Úverová zmluva nemá zmienku o „Povinej splátke“. Podľa Obchodných podmienok (bod 30) výšku „Povinej splátky“, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, určuje banka v „Deň uzávierky“, čo je podľa týchto podmienok posledný deň mesačného cyklu, kedy banka stanoví predpis poplatkov a úrokov v zmysle Cenníka a (jednostranne) určí „Povinnú splátku“. Výška „Povinej splátky“ mala byť teda uvedená až následne, vo výpise.

38. Podľa názoru súdu preto Úverová zmluva neobsahuje vyššie uvedené zákonné náležitosti, s ktorým nedostatkom je spojená zákonná sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

39. Súd považuje úver z predmetnej Úverovej zmluvy za bezúročný a bez poplatkov aj z dôvodu, že v Úverovej zmluve v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. j/ cit.zák. neboli pri RPMN uvedené všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, kedy v Úverovej zmluve pri indikatívnom výpočte nie je (s výnimkou výšky úroku 22,80 %) ani zmienka o konkrétnych poplatkoch, ktoré mal žalovaný hradiť, pričom Zákon o spotrebiteľských úveroch rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom a celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom rozumie všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, pričom možno jednoznačne uzavrieť, že žalobcovi (na rozdiel od žalovaného) tieto poplatky obsiahnuté v Cenníku známe museli byť už v čase uzavretia predmetnej zmluvy, avšak tieto poplatky v Úverovej zmluve pri výpočte RPMN ako predpoklady na jej výpočet uvedené neboli. Podľa § 19 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch sa do celkových nákladov mali zahrnúť aj náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie, nakoľko tieto neboli samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere (Úverovej zmluve). Uvedené skutočnosti spôsobili, že v Úverovej zmluve je nesprávne a v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa uvedená RPMN, nakoľko nielen vzorec pre výpočet RPMN, ale aj samotný údaj o RPMN v zmluve je tak nepreskúmateľný a teda žalovaný spotrebiteľ reálne nepoznal, aké konkrétne náklady za ktoré konkrétne poplatky ho s úverom čakajú. RPMN v Úverovej zmluve vychádza z predpokladu, že úroková sadzba a poplatky sa nebudú meniť, avšak podľa Obchodných podmienok žalobca mohol úroky a poplatky uvedené v Cenníku kedykoľvek jednostranne meniť.

40. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že v Úverovej zmluve neboli uvedené všetky zákonom predpísané náležitosti - zákon pritom vyžaduje písomnú formu zmluvy. Predmetné náležitosti boli uvedené len v Obchodných podmienkach resp. Cenníku, ktoré však v danom prípade neboli podpísané a Cenník nebol ani len predložený. Krajský súd v Košiciach v rozsudku sp.zn. 6Co/396/2014 zo dňa 10.02.2015 skonštatoval, že Obchodný zákonník v ust. § 273 ods. 1 uvádza, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku však podobné ustanovenie ako v § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka neobsahuje, okrem ust. § 788 ods.3 Občianskeho zákonníka v prípade poisťnej zmluvy. Časť zmluvy, uzavretá podľa Občianskeho zákonníka, preto (okrem poisťnej zmluvy) nemôže byť určená púhym odkazom na obchodné podmienky. Rovnako tento záver platí aj o zmluve spotrebiteľskej, ktorá je svojou povahou zmluvou občianskoprávnou. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v ostatných prípadoch zmlúv uzavretých podľa Občianskeho zákonníka (vrátane spotrebiteľskej zmluvy) je vylúčené, aby sa všeobecné zmluvné podmienky bez ďalšieho stali súčasťou zmluvy. Z toho preto plynie, že v prípade, pokiaľ zmluvné strany sa dohodnú na tom, že pre daný zmluvný vzťah sa budú aplikovať dojednania obsiahnuté v obchodných podmienkach, tieto sa nemôžu bez ich podpísania zmluvnými stranami stať súčasťou zmluvy, preto pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy je nutné, aby takéto obchodné podmienky boli účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30.11.2011, sp.zn. 2Cdo 245/2010, v zmysle ktorého „Ak nie sú obchodné podmienky podpísané, dojednania, ktoré sú v nich obsiahnuté a pre ktoré zákon vyžaduje písomnú formu, sú pre absenciu tejto predpísanej formy neplatné.“ V danom prípade možno teda uzavrieť, že ak neboli v Úverovej

zmluve v písomnej forme dojednané všetky zákonom požadované náležitosti Úverovej zmluvy a neboli ani podpísané Obchodné podmienky resp. Cenník, na ktoré Úverová zmluva v týchto zákonných náležitostiach odkazuje, úver z tejto zmluvy sa v zmysle § 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov.

41. Žalobca zobral podaním doručeným súdu dňa 16.08.2018 žalobu čiastočne vo výške 1 205,83 Eur späť, súd preto (výrokom I.) v zmysle § 145 ods. 2 CSP v tejto časti konanie zastavil.

42. Vzhľadom na skutočnosti vyššie uvedené, keďže (i) súd považoval dojednania o výške úrokov a jednotlivých poplatkov za neplatné, (ii) samotný úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže (iii) žalovanému bolo na istine úveru poskytnutých 2 350 Eur, pričom (iv) žalovaný zaplatil až 2 520 Eur, čo je o 170 Eur viac, ako mu bolo poskytnuté, súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.)

43. Žalobca si uplatnil aj nárok na úroky z omeškania a to od 21.12.2017 vo výške 8 % ročne, čo je však v rozpore s maximálnou prípustnou mierou úrokov z omeškania (5,5 % ročne). Aj keď v čase podania žaloby (22.01.2018) žalovaný ešte neuhradil celú istinu úveru - žalovaný do podania žaloby uhradil 2 320 Eur zo sumy 2 350 Eur a zvyšnú časť 30 Eur zaplatil až pri platbe dňa 28.03.2018 (platba 100 Eur), a teda sa dostal do omeškania so splatením sumy 30 Eur o 98 dní, a teda žalobca by mal mať nárok na zaplatenie úrokov z omeškania 5,5 % ročne zo sumy 30 Eur od 21.12.2017 do 28.03.2018, t.j. celkom sumy 0,44 Eur, vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný zaplatil žalobcovi o 170 Eur viac, ako predstavuje istina (2 350 Eur) jemu poskytnutých finančných prostriedkov, ktorá suma 170 eur mnohonásobne prevyšuje sumu úrokov z omeškania žalovaného (0,44 Eur), súd žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania nepriznal.

44. V spore mal plný úspech žalovaný a podľa § 255 CSP by mu mal prislúchať nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Súd však v danej veci aplikoval ustanovenie § 257 CSP, nakoľko sa žalovaný správal v spore pasívne, na výzvu súdu sa k žalobe nevyjadril a v spore nebol ani právne zastúpený. Navyiac do podania žaloby neuhradil celú istinu poskytnutých finančných prostriedkov. Súd mu preto nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (výrok III).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.